

בית משפט השלום בקריות

05 אוגוסט 2013

ת"פ 113-13 מדינת ישראל נ' אבו עון(עציר)

114/13

1

בפני כב' השופט יוסי טורס

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פראס אבו עון (עציר)

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

נוכחים:

ב"כ המאשימה – מתמחה תומר קסלסי ועו"ד ירון קנטר

הנאשם – הובא

ב"כ הנאשם – עו"ד נאגי עאמר – סניגוריה ציבורית

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

פרוטוקול

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבה והפרעה

לשוטר במילוי תפקידו.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 21.7.13 שהה הנאשם באתר בנייה סמוך למרכז

המסחרי "סברי" בנהריה, כאשר אין בידו אישורי כניסה לישראל. בנסיבות אלו, בסמוך

למקום הנ"ל, גנב הנאשם מתוך תיקו של הקטיף ש.מ (להלן- המתלונן) מכשיר טלפון סלולרי

מסוג אייפון. בהמשך, משהבחין הנאשם בשוטר אשר הוזעק למקום על ידי המתלונן, נמלט

ממנו תוך שאינו שועה לקריאותיו לעצור, והשליך את מכשיר הטלפון על הרצפה.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות, תוך שטען שיש לראות בחומרה את העובדה כי

הנאשם לא רק נכנס לישראל, ללא היתר, אלא אף גנב רכוש יקר ערך מקטיף. לעניין זה

בית משפט השלום בקרית

05 אוגוסט 2013

ת"פ 113-13 מדינת ישראל נ' אבו עון(עציר)

- 1 הדגיש ב"כ המאשימה את הפגיעה שמסיבה כניסה ללא היתר לישראל, את העומס שיש בכך
- 2 על כוחות הביטחון ואת הסיכון הנשקף לתושבי המדינה מעבירה זו. ביחס למתחם הענישה
- 3 הראוי לעבירה זו, הפנה ב"כ המאשימה לפסקי דין של בתי המשפט המחוזיים בנושא אשר
- 4 קבעו מתחם ענישה הנע בין חודש לשישה חודשי מאסר. ביחס לעבירה הגניבה, הדגיש ב"כ
- 5 המאשימה שמדובר בגניבת מכשיר טלפון חכם, אשר גניבתו מסיבה לא רק נזק כלכלי, אלא
- 6 אף פגיעה בפרטיות בשל החומרים המצויים על גבי מכשיר זה. לאור העובדה כי הנאשם עבר
- 7 אף עבירת גניבה והפרעה לשוט, טען ב"כ המאשימה לרף ענישה הנע בין חודשיים מאסר
- 8 לשמונה חודשים. ביישום הקונקרטי, ביקש ב"כ המאשימה לאמץ את רף הענישה העליון,
- 9 בצדו של מאסר מותנה מרתיע.
- 10
- 11 4. הסנגור טען כי מדובר בבחור צעיר הנעדר עבר פלילי, אשר הגיע לישראל לצרכי פרנסה, אך
- 12 חטא וביצע עבירת גניבה. הסנגור ביקש לפצל – רעיונית - בין שתי העבירות וטען כי לו היה
- 13 עובר הנאשם עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בלבד, הרי שדינו היה לגירוש, בשל נוהלי
- 14 המשטרה ביחס לכניסה ראשונה. עוד טען כי לו היה הנאשם אזרח המדינה, והיה עומד לדין
- 15 בגין עבירת הגניבה, היה דינו, בשל עברו הנקי, מאסר מותנה בלבד. לאור כל אלו ביקש
- 16 הסנגור להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה בלבד.
- 17
- 18 5. הנאשם בדבר האחרון הביע צער על המעשה, הדגיש את המצוקה הכלכלית בה חיים בני
- 19 משפחתו וטען כי הוא עומד להינשא לאחר החג.
- 20
- 21 **דיון**
- 22
- 23 6. העבירות שעבר הנאשם מגלות פן של חומרה. הנאשם נכנס לישראל, ללא היתר, ואגב כך
- 24 הרהיב עוז וגנב מקטין רכוש יקר ערך – טלפון סלולרי חכם. אף לאחר שעלתה המשטרה על
- 25 עקבותיו, לא חדל הנאשם מהתנהגותו העבריינית, נמלט מהשוטר והשליך את המכשיר. רק
- 26 לאחר מרדף קצר נעצר.
- 27
- 28 7. אין ספק כי עבירה של כניסה לישראל היא עבירה חמורה, אשר יש בה להקשות על כוחות
- 29 הביטחון במאבקם בשמירה על גבולות המדינה וכן לסכן את תושבי המדינה. כאשר נלווית
- 30 לכך עבירה של הפרעה לשוט, נוסף פן של חומרה לעבירה.
- 31

בית משפט השלום בקרית

05 אוגוסט 2013

ת"פ 113-13 מדינת ישראל נ' אבו עון(עציר)

8. אף הרכוש שבחר הנאשם לגנוב מצביע על חומרת מעשיו. מכשיר טלפון סלולרי חכם, אינו עוד מכשיר טלפון בלבד, אלא מחשב המכיל מידע רב אודות בעליו – פרטי חבריו, תמונות, דואר אלקטרוני, מסרונים, גישה לחשבונות בנק (ולעיתים תוך שמירת סיסמה על גבי המכשיר ללא אבטחה) ועוד מידע פרטי. גניבה של מכשיר מסוג זה, אפוא, מגלמת בתוכה פוטנציאל פגיעה של ממש, לא רק בהיבט הכלכלי (שווי המכשיר) אלא היא כוללת היבטים של פגיעה קשה בפרטיות.
9. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו, הרי שלרוב פסקי הדין בעבירות אלו ניתנים בבתי משפט השלום, וניתן למצוא ענישה בקשת הנעה בין מאסר מותנה (לנאשמים נעדרים עבר, או בעלי נסיבות אחרות שהצדיקו ענישה קלה זו), עד מאסר בפועל של 12 חודשים לבעלי עבר פלילי, או נסיבות מחמירות אחרות (ראה למשל עפ"י 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביטאן** (7.9.11) בו הוחמר עונשו של אדם שגנב תיק וטלפון סלולרי משישה חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר. הנאשם במקרה זה היה בעל עבר פלילי עשיר). בעניין זה, נקבע לאחרונה על ידי בית משפט השלום בחדרה, מתחם ענישה, הנע בין חודשיים לשמונה חודשי מאסר (ת"פ 50217-11-12 **מדינת ישראל נ' יפית קליינר** (24.4.13); כב' השופט קפלן). לעניין זה ראה גם ת"פ (י-ם) 4959-05-12 **מדינת ישראל נ' מג'די סיאד** (29.5.13), בו נקבע מתחם ענישה ביחס לגניבת מכשיר טלפון חכם, הנע בין עונש שאינו כולל מאסר בפועל, למספר חודשי מאסר.
10. ביחס למתחם הענישה הראוי לעבירת השב"ח, הרי שבתי המשפט המחוזיים בערכאות ערעור שונות, קבעו כי מתחם הענישה הראוי בגין עבירה של כניסה לישראל, כאשר נסיבות הכניסה הן לצורכי עבודה, נע בין חודש מאסר ל-6 חודשים (ע"פ 60220-07-12; ע"פ 41708-07-12; ע"פ 57019-07-12; ע"פ 17586-01-13). מנגד, קבע בית המשפט המחוזי בירושלים, באחד המקרים, כי הגבול התחתון נמוך יותר ועומד על 10 ימים (בעפ"י (י-ם) 44287-02-13 **מדינת ישראל נ' באסם עבד אללטיף** (24.2.13)). (לביקורת בנושא ראה מאמרו של פרופ' אורן גזל, **מתחמים לא הולמים: על עקרון ההלימה בקביעת מתחם העונש ההולם** (משפטים על אתר ו' תשע"ג).
11. ואולם, בכל המקרים שנידונו בפסיקה הנ"ל, לא מדובר היה בכניסה ראשונה לישראל, שהרי מוסכם על הכל שמדיניותה המוצהרת של התביעה היא להימנע מהגשת כתב אישום במקרה של כניסה ראשונה (ולעיתים אף שניה) ולהסתפק במקרים אלו בגירוש. ב"כ

בית משפט השלום בקריות

05 אוגוסט 2013

ת"פ 113-13 מדינת ישראל נ' אבו עון(עציר)

- 1 המאשימה לא חלק על טענת הסנגור, לפיה זוהי כניסתו הראשונה של הנאשם וכי היה צפוי
2 לגירוש אלמלא העבירות הנלוות.
3
- 4 12. הסנגור לא טען כנגד הסמכות להעמיד לדין את הנאשם, או על ההצדקה שבכך, אלא טען כי
5 יש לפצל – רעיונית – בין העבירות ולקבוע, שלו היה מדובר בעבירות שב"ח ראשונה, היה
6 הנאשם מגורש. כמו כן טען, כי לו היה מדובר בעבירת גניבה ראשונה של אזרח המדינה,
7 היה נידון לעונש מותנה בלבד.
8
- 9 13. אין דעתי כדעתו של הסנגור וההפרדה המבוקשת על ידו, נראית בעיני מלאכותית ומאולצת.
10 הנאשם ביצע את מכלול העבירות, בגין הוא עומד לדין, במסגרת אירוע אחד. על כן אין כל
11 מקום לפצל את מעשיו ולהעמידו במצב, אשר לא יכול היה להתקיים בעולם המציאות, ללא
12 הפרדה "רעיונית" כבקשת הסנגור. אסביר: אכן, לו היה הנאשם נכנס לישראל (לראשונה)
13 ולא מבצע עבירות נלוות, היה דינו, לאור מדיניות התביעה, גירוש ללא העמדה לדין. ואולם,
14 הנאשם לא הסתפק בכניסה לישראל, אלא עבר עבירות נלוות. מכאן, שאין מקום לראות בו
15 כמי שנכנס לישראל לראשונה, ואין להחיל עליו את הנוהל המקל, לפיו אין מעמידים לדין
16 בשל כניסה ראשונה ללא עבירות נלוות. בהתאמה, הנאשם אינו אזרח ישראל, אינו מחזיק
17 באישור כניסה לישראל, ומכאן שאין אפשרות לראות בעבירת הגניבה שבוצעה על ידו,
18 כאילו ביצע אותה מי אשר שהייתו בארץ מותרת.
19
- 20 14. מכאן, שנכון לדעתי לראות את האירוע כמכלול ולקבוע מתחם ענישה ראוי להתנהגות
21 העבריינית הכוללת (40יגנא) לחוק העונשין). במסגרת זו ולצורך קביעת מתחם הענישה
22 הראוי, הבאתי בחשבון את העיקרון המנחה בענישה, את הערך החברתי שנפגע (פגיעה
23 בביטחון הציבור, בסדר הציבורי, בקניינו ופרטיותו של הקטין), מידת הפגיעה בו (שאינה
24 קלה), מדיניות הענישה הנוהגת ויתר הנסיבות כאמור בסעיף 40ט' וראיתי לקבוע מתחם
25 ענישה בגין האירוע כולו, הנע בין 45 ימי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל.
26
- 27 15. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם, לא ראיתי לסטות מהמתחם לקולא או לחומרה, אלא
28 לגזור את דינו בגדרי המתחם. לעניין זה הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את
29 עברו הנקי, את הודאתו בהזדמנות הראשונה, את העובדה כי המכשיר הוחזר למתלונן ולא
30 נטען כי ניזוק בדרך כלשהי, וכן את נסיבותיו האישיות כנטען, נישואיו הקרובים ומצבם של
31 בני משפחתו.

בית משפט השלום בקריות

05 אוגוסט 2013

ת"פ 113-13 מדינת ישראל נ' אבו עון(עציר)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

16. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים כאמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל, שמניינם החל מיום 21.7.13.

ב. מאסר למשך חודשיים, אותם לא ירצה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו, עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. מאסר למשך ארבע חודשים, אותם לא ירצה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו, כל עבירת רכוש.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

הסנגור מסביר לנאשם את גזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"ט אב תשע"ג, 05/08/2013 במעמד הנוכחים.

יוסי טורס, שופט

19
20
21
22
23
24
25